

kan der kun for det Tilfælde blive Spørgsmaal om Nødvendigheden af at bruge et aarligt Tilskud af de løbende Indtægter til dens Dainelse, saafremt det viser sig, at Midlerne dertil ikke lade sig søge i den nuværende Reservecfond; men dette er ikke paavist. Efter min Mening maa vi derfor være i vor gode Ret, naar vi stille Sagen paa en noget anden Maade og spørge, om det ikke vil være sandsynligt, at vi i paakommende Tilfælde, saafremt overordentlige Begivenheder skulde indtræde, netop ville komme til at ty til noget Andet end Reservecfonden. Jeg tror i det Mindste, at dette er sandsynligt. Og hvilke ere da de Midler, som vi desforuden have? Ja, vi have for det Første et godt Middel, som gjentagne Gange har vist sig særdeles heldigt, nemlig Udstedelsen af Kreditbeviser. Dette er et hurtigt og let anvendeligt Middel, der strax skaffer Finantsministeren Penge. Og dernæst have vi som et andet Middel, naar der ved Udstedelsen af Kreditbeviser kan vindes den fornødne Tid dertil, Stiftelsen af Laan. At dette kan ske, er jo ogsaa sikkert; det kræver kun i det Dørlig, da Laanet stiftes, Opoffrelsen af en vis Kapital derved, at man ikke faar det fulde Procentbeløb af Laanet udbetalt. Det Tab, der fremkommer paa den Maade, vil imidlertid muligvis dog være mindre end det, der fremkommer ved aarlig at tage Renten af en større Sum, der holdes disponibel. Et tredje Middel er endelig ganske vist en extraordinær Beskatning. Men, vil man have sikker Adgang til at kunne ty til den rige Kilde, der er i Befolkningens Beskatning, saa er det min Mening, at man ogsaa gjør klogeft i, naar Omstændighederne ikke med uafviselig Nødvendighed kræve det Modsatte, at skaae denne Kilde. Man gjør efter min Overbevisning rettest i at lade Pengene blive hos Skattebyerne saalyderlig og saa længe, som Hensynet til Stats-husholdningens forsvarelige Førelse kan tilstede det, for, naar overordentlige Omstændigheder indtræde, at kunne stole paa, at Skattebyerne da er tilstede, saa at der kan ydes let og ydes villig. Det er min Overbevisning, at, dersom vi anvende det Overflud, som vi kunne faae i gode Aar, til at fremme Foran-

staltninger, der tjene til Velstandens Udvikling, da er dette en heldigere Anvendelse deraf end at lægge Midlerne op, i ethvert Tilfælde da, naar de lægges op til en Reservecfond, der ikke har en større Brugbarhed end den, vi nu ere i Besiddelse af.

Andræ: Den høitærede Finantsminister udtalte i sidste Møde, at han ikke havde kunnet slutte sig til den Opfattelse, jeg havde bestræbt mig for at gjøre gjældende ved mine Betragtninger over nuværende Finantslovsforflag. Det var mig i og for sig ikke overraskende. Jeg kjendte den høitærede Finantsministers Udtalelser i Folkethinget, og jeg kunde derfor vide, at jeg maatte møde en vis begrændset Tilslutning eller maasse Modstgelse. Jeg skal derfor heller ikke beklage mig herover, ligesaa lidt som jeg er utilfreds med den Argumentation i det Hele, som Finantsministeren brugte, og paa hvilken jeg ogsaa skal tillade mig fra mit Standpunkt at komme noget tilbage. Jeg skulde imidlertid maasse ikke have taget Ordet, hvis det ikke forekom mig, at i et af de Argumenter, som den høitærede Finantsminister brugte, behandlede han mig ubillig, saa ubillig, at jeg føler mig tvungen — kan jeg næsten sige — til at protestere derimod. Naar man har en Modstander, hvis Fremstilling man vil svække, er det ganske sikkert, at, naar man stiller ham i en eller anden Henseende i et rigtig slemt Lys, saa pleier det, selv om det ikke har med den Sag at gjøre, ikke at være uden Virkning. Saaledes stillede den høitærede Finantsminister mig i een Henseende i et vistnok vel slemt Lys, nemlig ved at henlyde til min Uvillie mod Indkomsskatten. Nu er det jo sikkert, at det er at vise sig som en temmelig upatriotisk Person, naar man ikke vil sværge til Indkomsskattens Fortrinlighed. Jeg vil imidlertid ikke beklage mig over, at man minder mig om, at, saa længe der har været Tale om denne Skat her i Landet, har jeg hørt til dens uforsonligste Modstandere. Jeg har i den Henseende le courage de mon opinion, at jeg vedgaar, at jeg betragter den i enhver Henseende som forkastelig. Hvad jeg derimod ikke synes er billigt, og hvad jeg protesterer imod, er, naar